

Beran, Václav, violoncellista, skladatel a pedagog, narozen 14. 7. 1908, Týnec nad Labem

Hudbě se učil u svého bratra Josefa Berana v Chrudimi. V roce 1930 byl přijat na brněnskou konzervatoř, kde studoval do roku 1935 ve třídě Maxe Škvora. Roku 1937 absolvoval na Pražské konzervatoři pod vedením Bedřicha Jaroše. V letech 1937–38 krátce působil na hudební škole v Chocni. Po příchodu do Prahy založil spolu s Vítězslavou Kaprálovou a Františkem Vránou klub, kterému se všeobecně říkalo "Beraní klub", kde se starali o uplatnění především absolventů konzervatoří. Počet členů v klubu vzrostl, a proto roku 1937 založil Sdružení mladých umělců Ars, kde působil jako sólista a komorní hráč. Tohoto sdružení

byl pět let předsedou. V letech 1938–45 byl členem Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK, v roce 1941 byl krátce členem Orchestru Národního divadla. Od roku 1945 zastával post violoncellisty Sukova kvarteta v Českých Budějovicích, kde působil do roku 1950.

Ve stejném městě přijal místo učitele na hudební škole Bohuslava Jeremiáše a hudebně pedagogické škole. Stal se členem učitelského smyčcového kvarteta, s nímž pořádal komorní večery učitelů. Mezi lety 1948–50 účinkoval jako sólista v hudebních pořadech rozhlasové stanici České Budějovice. První samostatný koncert uspořádal 24. 3. 1950,

kde zazněla *Cello Sonata, Op. 130* Josefa Bohuslava Foerstera nebo *Sonata for Cello and Piano No. 10 in E major* Giuseppe Valentiniho. Od roku 1950 byl součástí Orchestru Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a o pět let později violoncellistou Komorního sdružení Vítězslava Nováka, kde pořádali výchovné koncerty zejména pro školní mládež v pohraničí. Je tvůrcem školy violoncellové hry a etud.

I. Lexika

ČSHS.

Adéla Vacková